

erfjende, hvad han udtalte, at, dersom dette Forslag ikke bliver vedtaget, saa vilde den foreslaaede Lov i det Hele taget ikke blive til lynderlig Nytte for Arbejderclassen. Jeg har tiltraadt Forslaget, væsentlig fordi jeg har fundet, at det var, om jeg maa bruge dette Udtryk, et uskyldigt Forslag, et Forslag, som det ærede Medlem satte megen Priis paa, og som jeg ikke kunde indsee kunde være til nogen egentlig Skade for Anstalten, eftersom den Uleilighed, den vilde faae ved at indrette en saadan Sparekasseseafdeling, jo vilde blive den godtgjort ved Indeholdelse i deres Bidrag, som benyttede denne Afdeling; men jeg troer dog tillige, som sagt, at man ikke kan betragte dette Forslag paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde, naar han sagde, at den hele foreslaaede Lov vilde tabe sin Værdi for Arbejderclassen, hvis dette Forslag, under Nr. 8 ikke blev vedtaget. Deri er jeg enig med den høitagtede Finantsminister, at jeg egentlig ikke troer, at den i Forslaget omtalte Maade at anbringe sine Penge paa vil være særdeles fordelagtig; jeg troer, at de ville kunne anbringes paa en fordelagtigere Maade i de sædvanlige Sparekasser. Det, hvorpaa det ærede Medlem, saavidt jeg kan see, væsentligst lægger Vægten, er jo, at den, der vil indskyde Penge i den foreslaaede Sparekasseseafdeling, derved vil gjøre sig det selv umuligt at faae dem ud deraf igjen, førend den Tid kommer, som han havde bestemt, dengang han begyndte at gjøre sine Indskud. Om han nu selv vil være istand til at lægge et saadant Baand paa sig ved at benytte de almindelige Sparekasser, derved at han, idet han indskyder sine Penge, f. E. erklærer til Sparekassedirectionen, at han ikke skal være berettiget til at tage dem ud igjen før den og den Tid, om han, siger jeg, vil være bunden ved en saadan Erklæring, naar han selv senere kommer til den Erkjendelse, at han helst bør løse sig fra dette Baand, det anseer jeg rigtignok for noget tvivlsomt; men jeg troer dog ialfald ganske vist, at det Diemed, som saaledes tilsigtes ved Forslaget under Nr. 8, ogsaa vil kunne opnaaes ved Benyttelsen af andre Anstalter. Jeg skal imidlertid alligevel stemme for Forslaget under Nr. 8, fordi jeg, uagtet jeg maa give den

høitagtede Finantsminister Ret i, at det Diemed ligger noget udenfor det, hvori Livrenteanstalten er oprettet, dog troer, at det er et Diemed, som kan forbindes med Livrenteanstaltens uden noget Tab for denne, og fordi Benyttelsen af en saadan Sparekasseseafdeling deels ikke vil blive særdeles stor, og deels, saavidt den finder Sted, vil blive godtgjort Anstalten gennem Fradrag af en Bestyrelsesafgift.

Nr. W. Bruun: Da den ærede Medforlagsstiller af Forslaget under Nr. 8, der nu sidst havde Ordet, som det synes mig, nærmest udtalte sig mod Forslaget, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord til Forsvar for det. Jeg vilde ønske, at den høitærede Finantsminister kunde lade sig bevæge til at see med lidt gunstigere Bine paa det end hidtil, thi jeg erkjender, at det deri foreslaaede ligger saa fjernt fra Planen for den Anstalt, som Lovforslaget angaaer, og i det Hele taget vil være en saa extraordinair Foranstaltning, at man ikke vil kunne paanøde Regjeringen, foreløbig den høitærede Finantsminister, et saadant Forslag imod dens Villie. Naar jeg brugte Ordet „paanøde“, da maa det dog ikke misforstaaes; jeg seer vel, at der ikke vilde kunne være Tale om at gjøre Lovforslagets Skæbne afhængig af dette Forslag. Jeg vil altsaa ikke kunne slutte mig til Forslaget imod en bestemt Modstand af den høitærede Finantsminister, men jeg troer rigtignok paa den anden Side, at den høitærede Finantsminister overvurderer de Vanskeligheder og undervurderer de Fordele, der ere forbundne med Forslaget. Jeg seer ikke, at der egentlig kunde være nogen saa stor Vanskelighed forbunden med at have et særskilt Contoir under Livrente- og Forsørgelsesanstalten til Baretagelse af en saadan Sparekasseforeretning som den foreslaaede, der fuldstændig blev holdt udenfor Forbindelse med den øvrige Anstalt. Og paa den anden Side troer jeg, at de Fleste, som kjende Almuens haade i Kjøbstæderne og paa Landet, maae være enige med den oprindelige ærede Forlagsstiller i — og altsaa af en modsat Mening af den høitærede Finantsminister —, at det virkelig for Almuens vil